

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1817/2019
05.03.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца „АА“ АД ..., кога заступају пуномоћници Немања Алексић и др. адвокати из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Слободан Васиљевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 3463/18 од 06.12.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.03.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр. 3463/18 од 06.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр. 3463/18 од 06.12.2018. године одбијена је жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда Вишег суда у Ваљеву П бр 30/17 од 26.02.2018.године у делу којим је усвојен тужбени захтев за обавезивање туженог да тужиоцу на име дуга исплати износ од 2.616.439,20 динара са законском затезном каматом од 25.12.2016. године до исплате и накнади трошкове поступка у износу од 145.274,76 динара.

Тужени је преко пуномоћника благовремено изјавио ревизију. Ревизију је изјавио као посебну због погрешне примене материјалног права. Позвао се на одредбу члана 404. ЗПП.

По члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Разлози ревизије не указују на потребу да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин одлучивања и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права нити потреба за уједначавањем судске праксе. Другостепеном пресудом је правноснажно одлучено о тужбеном захтеву за исплату преосталог дуга по кредиту датом у циљу рефинансирања постојећих дугова из кредитног односа. Висина дуга је утврђена вештачењем. Утврђење ништавости појединих одредби претходних и предметног уговора није била предмет спора, јер суд суди у границама захтева постављених у току поступка (члан 3. став 1. ЗПП).

На основу изложеног одлучено је као у ставу 1 изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу чл. 410. ст. 2. у вези са чл. 403. став 3. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и одлучио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредба чл. 410. ст. 2. ЗПП у тачки 5. прописује да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које се по закону не може изјавити. Одредба чл. 403. ст. 3. ЗПП прописује да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 23.01.2017. године. Вредност предмета спора је износ од 2.616.439,20 динара што је испод законом прописаног ревизијског цензуса.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП ревизијски суд је ревизију туженог одбацио као недозвољену.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић